4

AN SÉIMHIÚ

4.1 Is é is ciall le séimhiú sa teanga scríofa h a chur isteach i bhfocal nó i mír de chomhfhocal ar lorg thúschonsan an fhocail nó na míre. "An túschonsan a shéimhiú" nó "an focal (an mhír) a shéimhiú" a deirtear.

Tá h ar an dara litir i bhfocail áirithe i gcónaí: bheith, bhur, cheana (dobhriathar), choíche, chomh, chugam, chugat, etc., chuig, chun, gheobhaidh, etc., thall, tharam, theas, thiar, thoir, thuaidh. Deirtear go bhfuil **buanséimhiú** orthu sin.

Maidir le fuaimniú na gconsan séimhithe féach 1.28-29.

Ní dhéantar séimhiú ar h, j, l, n, q, r, v, w, x, y, z, ná ar s roimh c, f, m, p, t, v.

4.2	Ní shéimhítear go hiondúil
	🛘 forainm (ach amháin sin sa dobhriathar ó shin): ar mé (tú, sinn, si bh) a
mholadh	; tabhair é do cì bé a thiocfaidh; ag déanamh ionadh mór de cé a rinne é
	□ na haidiachtaí mo, do, gach: ar m'anam; faoi gach cloch;
	🛘 forainm réamhfhoclach: tabhair dom; dá mba duit
	🛘 dobhriathar ar lorg ainmfhocail nó aidiachta: bean sách ard; chosain sé trí phunt
glan; san áit chéanna díreach	
	aidiacht fhaisnéiseach (ach amháin de réir 4,24): chonaic sé a bhean marbh
roimhe	
	🛘 cónase: thar mar ba ghnách
	🛘 ainmneacha na litreacha: ar bé; faoi cé; fuaim an gé; dath an pé; sa cú
	I teidil leabhar, etc.: roimh Facióir Páca

SÉIMHIÚ ar AINMFHOCAL nó AINM BRIATHARTHA

- 4.3 Séimhítear túschonsan ainmfhocail i ndiaidh an ailt uatha mura d, s, t an túschonsan
 □ san ainmneach baininscneach: tá an bhean thall; gan an bhó
 □ sa ghinideach firinscneach: mac an fhir; trasna an chuain
 □ sa tabharthach mura n-uraítear (5.3): den chat; don chois; sa fhreagra; san fhómhar; thar an chnoc.
- 4.4 Séimhítear túschonsan ainmfhocail i ndiaidh na míre gairmí: a bhean; a fheara.
- 4.5 Séimhítear túschonsan ainmfhocail i ndiaidh aidiachta
- \[
 \begin{aligned}
 \begin{aligned}
 mo, do, a (firinscneach uatha), uile: mo mhac; do bhróg; a fhéasóg; gach uile fhocal.
 \end{aligned}
 \]

□ aon, chéad mura d, s, t an túschonsan: aon bhó amháin; níl aon chiall aige; an chéad bhliain; tosach na chéad bhliana; na chéad bhlianta;

dhá [mura dtagann dhá ar lorg ceann de na haidiachtaí sealbhacha seo: a (baininscneach uatha), a (iolra), ár, bhur]: tá dhá theach aige; d'oscail Seán a dhá shúil Áirítear mar a chéile ina ainmfhocal sa fhrása dhá mhar a chéile.

\[
\begin{aligned}
\text{tri, ceithre, c\(\text{iig, s\'e, m\'as \'e an t-uatha a leanann iad: tri bh\'ad; f\'ear ceithre bh\'o; ar ch\(\text{iig phunt; le s\'e mh\'i.}\)
\]

Séimhiú i nDiaidh na Réamhfhocal

- 4.6 Séimhítear an túschonsan nuair atá an t-ainmfhocal nó an t-ainm briathartha faoi réir ag na réamhfhocail seo: a, de, do, faoi, ionsar, mar, ó, roimh, trí, um: é a dhíol; de Shorcha; do ghasúir; faoi bhord; ionsar Phól; mar dhuine; ó bhéal; roimh mhaidin; trí Bhéarla; um Shamhain; trí shioc agus shneachta; roimh Dhia ná Mhuire; ó shagart nó dhochtúir.
 Ni shéimhítear sna frásaí faoi deara; faoi seoch. Ní shéimhítear focail dar tús consan bruasach ar lorg um; um maidin; um Bealtaine.
- 4.7 Séimhítear an túschonsan de ghnáth nuair atá an t-ainmfhocal nó an t-ainm briathartha faoi réir ag an réamhfhocal ar: ar bhád; ar bhealach; ar bhord (= ar thábla); ar chaoi; ar chor ar bith; ar chuntar, ar dheis; ar dhóigh (= ar shlí); ar dhul amach; ar fhaitíos; ar fheabhas; ar mhodh; ar shiúl (= imithe); ar theacht abhaile dom.

4.8 Ní shéimhítear

☐ i bhfrásaí den sórt seo a leanas nuair a chuireann siad staid in iúl: ar bith; ar bogadh; ar buile; ar cois (= ar siúl); ar crochadh; ar díol; ar dóigh (= ar fheabhas); ar doimhne; ar fad; ar fáil; ar fán; ar fiuchadh; ar forbhás (= corrach); ar fónamh; ar fuaidreamh; ar gor; ar maos; ar meisce; ar seachrán; ar siúl (= á dhéanamh; tosaithe); ar tarraingt; ar tiús; ar triomú

sna habairtí seo mura bhfuil an t-ainmfhocal á cháiliú (suíomh ginearálta a bhíonn i gceist de ghnáth): ar barr; ar cairde (= gan airgead síos); ar colbha; ar corr; ar deireadh; ar muir, ar tír; ar tosach. Ach ar bharr an tí; ar chairde fada; ar cholbha na leapa; ar chorr an bhoird; ar dheireadh an bháid; ar Mhuir Meann; ar thír na hÉireann; ar thosach an tslua.

sna frásaí seo d'ainneoin an t-ainmfhocal a bheith cáilithe: ar ball [beag]; ar béal maidine; ar bord [loinge]

Ní shéimhítear an dara mír de na réamhfhocail chomhshuite seo: ar feadh; ar fud; ar son; ar tí.

4.9 Séimhítear an túschonsan nuair atá an t-ainmfhocal nó an t-ainm briathartha faoi réir ag an réamhfhocal gan: gan mhaith; gan mheabhair; fear gan phósadh; cailín gan mhúineadh; fan gan chorraí; fágtha gan chompánaigh.

Ach ní shéimhítear

I má tá an t-ainmfhocal á cháiliú: gan cúis ar bith aige leis

má tá gan i bhfrása ainmfhoclach: b'fhearr duit gan corraí; abair leis gan
pósadh; mol dó gan pingin a chaitheamh

más d, f, s, t is túslitir don ainmfhocal: gan dabht (freagra, sagart, teip); gan fios, fáth ná siocair; ach d'éalaigh sé gan fhios [dom].

I más ainm dílis cinnte atá ann: tháinig tú gan Micheál.

4.10 Séimhítear an túschonsan nuair atá an t-ainmfhocal nó an t-ainm briathartha faoi réir ag an réamhfhocal **idir** i bhfrásaí áirithe mar *idir mhná*; *idir dhaoine* (iolra), nó *idir bheag agus mhór*, *idir ghol agus gháire*; *idir chorp agus anam*; *idir fhuil agus chlábar ní aithneoinn é* (i dteannta a chéile), ach nach séimhítear d, t ar lorg agus: *idir shúgradh agus dáiríre*; *idir chléir agus tuath*.

Ach ní shéimhítear i ndiaidh idir i gcásanna eile ina léirítear

□ spás: idir breith is baisteadh; idir meán oíche agus maidin; idir dáil is pósadh; idir Corcaigh agus Gaillimh

difríocht: is mór idir pingin agus punt

i gcoinne a chéile: coimhlint idir Seán agus Maitiú.

4.11 Séimhítear an túschonsan nuair atá an t-ainmfhocal nó an t-ainm briathartha faoi réir ag an réamhfhocal **thar:** ní fiú thar phingin é; níor fhan sé thar bhliain ann; ní aithneodh sé cat thar chóiste; thar dhuine [eile]; ní raibh thar chúigear acu ann; thar Chorcaigh; thar mholadh beirte; thar dhroichead na habhann; thar chlaí an bhóthair; thar bharr an chnoic; thar Shliabh an Iolair.

Ach ní shéimhítear i ndiaidh thar i bhfrásaí áirithe ina bhfuil ainmfhocail **éiginnte** gan cháiliú agus a bhfuil brí ghinearálta leo: thar barr (amach); thar bóchna; thar bráid; thar cionn; thar cnoc (soir); thar droichead; thar fóir; thar muir; thar sáile; thar sliabh; thar tír (amach); thar toinn.

Ní shéimhítear an dara cuid den réamhfhocal comhshuite thar ceann: chuaigh an bhanaltra thar ceann an dochtúra; ach chuaigh an piléar thar cheann an dochtúra.

4.12 Ní shéimhítear ar lorg na réamhfhocal ach, ag, amhail, as, chuig, chun, dar, go, go dtí, i, le, murach, ná, os, seachas: níor bádh aon duine ach Tomás; ag Seán; amhail bean; as

baile; chuig Tadhg; chun Pádraig; dar féasóg m'athar, go Sasana; go dtí geata; i méadaíocht; le teacht; murach Síle; níos mó ná punt; os cionn; seachas duine ar bith eile.

4.13 Ní shéimhítear ainmfhocal éiginnte ar lorg dála, fearacht, timpeall, trasna ná ar lorg na réamhfhocal comhshuite ach i gcorrfhrása seanbhunaithe: fearacht daoine breoite; trasna sléibhte; tar éis báistí; le haghaidh páistí; ach tar éis bháis.

Séimhiú agus Ainmfhocal Éiginnte sa Ghinideach

- 4.14 Séimhítear tuiseal ginideach ainmfhocail éiginnte nó ainm briathartha atá faoi réir ag ainmfhocal eile nuair is ainmfhocal iolra dar críoch consan caol an chéad ainmfhocal: buidéil bhainne; éisc mhara; faochain chapaill, nó nuair a chaolaítear san uatha consan deiridh an chéad ainmfhocail trí infhilleadh: toirtín aráin choirce; sárú gealltanais phósta. I bpáirt den Ghaeltacht séimhítear ainmfhocal atá faoi réir ag ainmfhocal eile, i bhfrása seanbhunaithe, d'ainneoin nach gcaolaítear an chéad ainmfhocal san infhilleadh: gloine,(braon, deochanna) uisce bheatha (ar nós mac Giolla Bhride). Ach ní athraíonn seo substaint na rialach.
- 4.15 Séimhítear tuiseal ginideach ainmfhocail éiginnte nó ainm briathartha atá faoi réir ag ainmfhocal eile nuair is ainmfhocal baininscneach uatha (nach ginideach) an chéad ainmfhocal

ar lorg focal a léiríonn cainníocht: cloch phrátaí; glac thairní; trí splaideog chéille

□ nuair atá an ginideach ina ainm briathartha: cloch cheangail; léim sheachanta; bean chaointe

nuair atá an ginideach ina ghinideach comhaisnéise i gcás ainmhí nó ruda: púróg chloiche; stail chapaill; cráin mhuice; ach óinseach mná, baintreach fir

□ nuair atá an ginideach ina ainmfhocal ábhair: súil ghloine; tine mhóna; coinneal chéarach

🛘 i ndiaidh beirt, dís: beirt bhuachaillí; dís bhan.

4.16 Ainneoin a bhfuil ráite in 4.14, ní gnách séimhiú ar ghinideach ainmfhocail éiginnte nó ainm bhriathartha atá faoi réir ag ainmfhocal eile sna cásanna seo:

□ ar d, s, t ar lorg d, l, n, s, t, ach i gcorrchás: bean siúil; cos deiridh; slat tiomána; tonn tuile; min seagail; beirt sagart ach maidin shamhraidh (sheaca); ná ar f tosaigh, mar gur féidir le séimhiú cuma éiginnte nó ait a chur ar an mbunfhocal sa chaint: deoir fola [fhola nó ola], ach an ghlóir fhlaithiúnais

ar lorg ainm theibí nuair nach ginideach ainm bhriathartha nó ginideach comhaisnéise a bheadh i gceist: aois gadhair, airde fir, intleacht mná; acmhainn grinn; ach cúis gháire (ghearáin, mhagaidh), cabaireacht chainte

□ ar lorg ainmfhocal a chiallaíonn cuid, easpa, iomarca: ailp feola; roinnt bagúin; easpa taithí; breis bainne; an iomarca moille; mo chuid cainte

ar lorg focal a chiallaíonn ball de dhuine nó d'ainmhí nó d'éan nó páirt de rud: lámh duine; adharc bó; crúb coiligh; gualainn cnoic.

Tá focail mar sin ann a ngabhann séimhiú leo mar nach ndearctar orthu mar bhaill bheatha níos mó ach mar ábhair itheacháin: saill mhuice; ceathrú chaoireola; leis chirce; fleasc bhradáin, nó go meafatach: baineadh fuil mhairt as (annad fola).

☐ ar lorg ainm bhriathartha a bhfuil réamhfhocal roimhe: ag tógáil potaí; a iarraidh comhairle; ar chosaint cathracha; ach amháin i leaganacha seanbhunaithe mar ag fáil bháis (bhisigh)

Tá eisceachtaí eile ón riail seo le fáil sa teanga thall agus abhus, go háirithe le frásaí atá an-choitianta: ag cur choirce, ag baint mhóna, etc., ach arís ní athraíonn siad substaint na rialach.

ar lorg ainmfhocail éiginnte atá ar aon fhoirm le hainm briathartha: cosaint cúise; fulaingt péine; tiomáint gluaisteáin

ar lorg cnuasainm más san iolra atá an ginideach: saithe beach; scaoth cuileog; buíon fear; ach dís fhear; clann mhac; buíon cheoil (chosanta)

más gníomhaí an ginideach: seitreach capaill; géimneach bó; coiscéim coiligh

☐ más ginideach pearsanta comhaisnéise an ginideach: *óinseach mná baintreach*fir; a Thiarna Breithimh

☐ má chuireann ginideach pearsanta in iúl cé leis nó cé lena aghaidh duine nó rud: clann feirmeora; bróg mná; culaith fir

☐ má tá an ginideach cáilithe: oíche gaoithe móire; scian coise adhairce; bean baile mhóir.

Séimhiú agus Ainmfhocal Cinnte sa Ghinideach

4.17 Séimhítear ainmfhocal cinnte a bhfuil feidhm ghinideach aige agus nach gníomhaí ná cuspóir é d'ainm briathartha atá ar a lorg

☐ foireann Dhoire; muintir Sheáin; Coláiste Cholmáin; Cuan Bhaile Átha Cliath; oibrithe Bhéal Feirste

mac fhear an tí; obair bhean an tábhairne; díon shiopa an bhúistéara; Oíche Fhéile Eoin; asal Sheáin nó Mháire ar aghaidh dhoras an tséipéil; os comhair Sheáin; in aice Chill Airne; faoi choinne pháistí na Gaeltachta; fearacht mhuintir na hAlban; dála Chonradh na Gaeilge; timpeall chósta na hEorpa; trasna Bhá an Daingin

ag cáineadh mhuintir Shligigh; ag moladh chlann an fhir oibre; ag meabhrú theideal gach leabhair; tiománaí bhus a seacht; de réir chaibidil a trí; ach in éadan muintir na hÉireann a bheith sa chogadh; le linn cú m'athar a dhíol; ar tí Ciarán a phósadh; tar éis Gaillimh a fhágáil.

4.18 Ní shéimhítear

□ Dé (gach brí), Déardaoin, San, purgadóra, parthais, ná roinnt ainmneacha dar tús na réimíreanna Mo, Do, Mao(i)l: lámh Dé; oíche Dé Luain; oíche Déardaoin; teacht San Nioclás; anamacha purgadóra (parthais); Scoil Mobhí; Cill Mocheallóg; bachall Dochiaróg; Coláiste Maolmhaodhóg

□ ar lorg Féile (ginideach), Naomh, San, Dé (= lá), chun: Lá Fhéile Pádraig;
Oíche na Féile Bríde; litreacha Naomh Pól; dúnmharú San Tomás; oíche Dé Máirt; chun
bean an tí; chun Pádraig

ainmneacha dílse áirithe a leanann seanrialacha stairiúla: Lia (Fianna) Fáil;

Tobar Bríde; Cúige Mumhan

4.19 Is de réir rialacha 4.14-15 a shéimhítear

ainmneacha laethanta, míonna agus teangacha: Oíche Shamhna; maidin Mháirt;
amhráin Ghearmáinise; ach Lá Samhna; tráthnóna Sathairn; leabhar Béarla.

ainm briathartha ginideach a bhfuil cuspóir cinnte nó éiginnte faoi réir aige:

bean chasta an tuirne; bean chardála olla; seachtain bhailithe na rátaí; fir bhuailte an

arbhair; fir mhúchta tinte; ach lucht múchta tinte; lá buailte an arbhair

an chéad ghinideach de phéire ginideach atá araon faoi réir ag focal a thagann roimh an bpéire: bean choimhdeachta na banríona; misneach phobal Latharna; triomú mhóin Eoin; costas bhainne an naíonáin. Ach teach pobail Latharna; cliabh móna Eoin; buidéal bainne an naíonáin. Sna trí shampla dheireanacha tá an tríú focal faoi réir ag an gcéad cheann agus ní ag an dara ceann.

4.20 Séimhítear ainmfhocal atá ar lorg foirm stairiúil den chopail: ba dhuine mór é; ní leis ab fhaillí é; ar shagart é? nár chapall maith é? cheap sé gur ghadaí é; níor thaibhse é; níorbh fheirmeoir é; murar bhád é; fear dar shloinne Ó Néill.

Maidir le séimhiú ar shloinnte agus uimhreacha ainmfhoclacha féach 4.25-35. SÉIMHIÚ AR AN AIDIACHT 4.21 Séimhítear aidiacht aitreabúideach ar lorg a hainmfhocail go hiondúil

☐ más focal baininscneach uatha nach ginideach a hainmfhocal: tá (feicim) an bhean dhubh chéanna ag filleadh; don spideog bheag bhídeach; a Mháire Bhán; costas an fiche (tríocha, etc.) bó bhán; meáchan an dara (tríú, etc.) caora bheag; trí fichid feirm mhór; ag déanamh obair mhaith

más firinscneach uatha sa ghinideach nó sa ghairmeach a hainmfhocal: bás Sheáin Mhóir; bréagán an gharsúin bhig; muintir an tí ósta mhóir; a fhir bhig; a dhuine chroí (chléibh)

☐ más iolra dar críoch consan caol a hainmfhocal: tá (feicim) na fir mhóra chéanna ag obair; leis na heitleáin dhearga; do na lachain fhiáine; ag canadh amhráin Ghearmáinise

más beirt an t-ainmfhocal atá á cháiliú aici: beirt bheaga

má tá beirt á cháiliú ag ainmfhocal chomh maith le haidiacht: an bheirt fhear (bhan) bheaga; neart bheirt fhear (bhan) mhóra

má tá a hainmfhocal san uatha agus é á cháiliú ag bunuimhir ó dhá go naoi...
déag: dhá (trí, ... deich) naomhóg dhubha; luach an dá shiopa mhóra; luach na dtrí (gceithre
... naoi) long déag mhóra

ar lorg idir i gcás comhairimh: páistí idir bheag agus mhór.

4.22 I gceantair áirithe den Ghaeltacht ina séimhítear an gnáth-ainmfhocal sa tabharthach uatha ar lorg réamhfhocail agus an ailt séimhítear an aidiacht a leanann é mar an gcéanna: ar an bhaile mhór; sa ghleann fhada; faoi ualach throm.

Ach i gceantair arb é urú ar an ainmfhocal is iondúil iontu ní shéimhítear an aidiacht fhirinscneach fiú amháin sna cásanna ina séimhítear an t-ainmfhocal: ar an mbaile mór; don (den, sa) bhád bán; faoi ualach trom. Féach freisin 5.3.

4.23 Ní shéimhítear de ghnáth

🛘 na haidiachtaí seo, sin: an bhean seo, na fir sin

☐ déag ach de réir 4.35

☐ aidiachtaí a thagann ar lorg dobhriathra áirithe nó ar lorg aidiachtaí áirithe a úsáidtear mar dhobhriathra: maidin sách fuar; bróg cuibheasach trom; bliain réasúnta tirim

Ach séimhítear iad áit a séimheofaí aidiacht fhaisnéiseach: b'fhearr a rinne Seosamh é; ba dhá mheasa mar a rinne Peadar é. ☐ aidiacht sa ghairmeach firinscneach más ainm ceana nó brí mheafarach atá i gceist: a ghrá geal; a mhuirnín bán; a athair beag; órú a leanbh beag deas; a chailín beag; a dheartháir dílis; ach a dhuine chroí (chléibh)

☐ an aidiacht i logainmneacha áirithe ina maireann seanleaganacha sioctha: *Inis*Meáin; Leitir Móir; Leitir Ceanainn; Béal an Átha Buí; Baile an Tí Móir; muintir an tSratha

Báin; Muir Meann

aidiachtaí a bhfuil an t-ainmfhocal iolra caoirigh á cháiliú acu: na caoirigh beaga bána.

Sna frásaí gach uile bhean beo, an mhí seo caite, tá beo, caite gan séimhiú mar ní aitreabúideach iad ach faisnéiseach.

4.24 Séimhítear aidiacht fhaisnéiseach

ar lorg foirm stainiúil den chopail: ba (níor, gur, nár) bhreá é; ba é ab fhearr; ba cháidhe cheansaithe í ná é; ar (nár) cheart é? nárbh fhearúil an fear é? murarbh fhíor é

🛘 ar lorg na ndobhriathra ní b', ní ba: ní b'fholláine; ní ba fhreagraí

ar lorg dhá, trí, ... sé: ba dhá mheasa ansin é.

SÉIMHIÚ AR SHLOINNTE & AR UIMHREACHA

- 4.25 Áirítear an chuid de shloinne a leanann Ó, Uí, Ní, Mac, Mhic, etc., mar ainm dílis sa ghinideach. Is iondúil go gcuirtear rialacha 4.3-24 i bhfeidhm ar na sloinnte, idir ainmfhoclach agus aidiachtach.
- 4.26 Sloinnte ainmfhoclacha: Máire Ní Bhroin; Úna Nig Fhloinn; Bean Uí Chathasaigh; teach Chaoimhín Uí Ghliasáin; bád Liam Mhig Fhinn; an Sagart Mac Pháidín; scéalaíocht Chéitinn; caint an Fheirtéaraigh; iníon an Bhreatnaigh; fear de Sheoigheach; bráthair de Dhochartach; óráid Sheáin Mhic Giolla Phádraig.

Ach ní shéimhítear go hiondúil

🛮 ar lorg Ó: Tomás Ó Cathail

ar lorg Mac i gcás bhunús na sloinnte: Pól Mac Mathúna

C nó g ar lorg Mhic nó Nic: Bríd Nic Cárthaigh; bád Sheáin Mhic Grianna

□ sloinnte iasachta (idir shean agus nua) ar lorg ainm phearsanta: leabhair

Thomáis Bairéid; saothar Thomáis Page

🛘 sloinnte ina bhfuil de: a Sheáin de Búrca.

4.27 Sloinnte aidiachtacha: Máire Chaomhánach; se oladh Mháire Chaomhánach; a Nóra Bhreatnach; airgead Phádraig Dhéisigh; a Shéamais Bhiataigh. 4.28 Séimhítear idir uimhreacha ainmfhoclacha agus uimhreacha aidiachtacha go hiondúil mar a shéimheofaí ainmfhocal coitianta de réir rialacha 4.3-14 agus 4.20: an bheirt amadán; ainmneacha an chúigir; don cheathrar (chúigear) fear, mo mhíle punt; do sheisear mac; a thrí ghuí; a sheachtú cluiche; ár gcéad bheirt; an chéad chéad; an chéad mhíle punt; na chéad cheithre ghloine; bainne an chéad fhiche bó; aon chúig ac ra; aon chúigiú; trí chéad; cúig dheichniúr; ceithre dhara rang; sé dheich; thar thriúr (thríocha) fear, roimh thrí lá; mar dhara máta; ar thríú rang an mháistir eile; dhá phunt ar fhichid; ar fhiche slí; trí cinn fhichead; ba sheacht measa mar sin é.

4.29 Ní shéimhítear

☐ fiche, fichiú, fichithe, i gcodáin: a dó ar fiche a trí; trí fichiú den talamh; a
seacht déag de fichithe

□ uimhir aidiachtach (ach amháin chéad) ar lorg an ailt san ainmneach agus sa ghinideach: an dara bean; rothar an ceathrú gasúr (bean); ach don (den, sa) chúigiú rang □ i gcásanna áirithe ar lorg an ailt (4.31).

4.30 Tabhair faoi deara nach gcuirtear rialacha 4.14-20 i bhfeidhm ar uimhreacha go hiondúil: feirm trí bhó; saibhreas seisear mac na baintrí; ag ainmniú tríocha oileán an locha; ag aithris trí thréith na Féinne; in éadan seachtú haithne Dé.

Ach séimhítear beirt idir dhá ainmfhocal i bhfrásaí mar clann bheirt deartháireacha; breithiúnas bheirt mholtóirí cibé acu baininscneach nó firinscneach an chéad ainmfhocal.

- **4.31** Séimhítear na huimhreacha ainmfhoclacha ar lorg an ailt *an*, má tá feidhm ghinideach acu mura *d*, *f*, *s*, *t* an túschonsan: *báid an chúigear* (*chaoga*, *mhíle*, *mhilliún*) *fear*; tús an mhíle is cúig chéadú bliain; ach costas an fiche cathaoir, ar feadh an seachtó bliain.
- 4.32 Séimhítear dó ar lorg nó: ceann nó dhó.
- 4.33 Séimhítear dhá mura bhfuil an, aon, don, den, faoin, ón, sa, chéad roimhe: le dhá bhuille; in dhá áit; ár dhá gcú; céad is dhá lá; ach an (aon, don, sa, an chéad) dá chapall.
- 4.34 Séimhítear an orduimhir c(h)éad de ghnáth: an chéad fhear; clann an chéad mhic; an chéad bhean; clann na chéad mhná; na chéad uain; teacht na chéad uan; ar feadh na chéad bhlianta den Réabhlóid; don chéad fhear.

Ach féach 12.11.

4.35 Séimhítear déag ar lorg guta

sa fhrása dó dhéag: a dó dhéag; leabhar a dó dhéag; aon déag nó dó dhéag de bheithígh más cuid de bhunuimhir atá ag cáiliú ainmfhocal uatha é: aon lá dhéag; seacht mí dhéag; sé theach tábhairne dhéag.

Ach dhá bhróig déag; trí bliana déag; trí oíche Shathairn déag; an t-aonú (dóú, ... naoú) cú déag.

SÉIMHIÚ AR AN mBRIATHAR

- 4.36 Is iondúil go séimhítear foirmeacha neamhspleácha an bhriathair sa táscach caite agus gnáthchaite, agus sa choinníollach: mholamar, mholtá; mholtaí; mholfaidís; mholfaí.
- 4.37 Ní shéimhítear go hiondúil

🛘 an briathar abair: dúramar, deirinn; deirtí; déarfaidís; déarfaí. Ach féach

20.15.

🛮 táscach caite an bhriathair faigh: fuair;, fuaireamar

an saorbhriathar caite ach amháin i gcás na mbriathra bí, feic, clois, cluin, téigh, tar: moladh é; deineadh; dúradh; tugadh iad; fuarthas; ach bhíothas; chonacthas; chualathas; chuathas; thángthas.

SÉIMHIÚ I LÁR COMHFHOCAIL

4.38 Is iondúil go séimhítear túschonsan an dara (tríú, etc.) mír de chomhfhocal mura dtagann péire de na litreacha d, l, n, s, t le chéile ag an nascphointe: ainmfhocal; breischéim; drochdhuine; inchurtha; an-mhaith; dea-bholadh; fíor-chorrdhuine

Ach ardsagart; catsúil; ardtiarna; ilsiolla; inseolta; lánsásta; leasdeartháir, seansaighdiúir; státseirbhíseach; fad-dúiseacht; glas-snaidhm.

- 4.39 Ní shéimhítear i gcás roinnt comhfhocal seanbhunaithe mar coiscéim; éadóchas; éadomhain; eascara; fardoras; foirceann.
- 4.40 Déantar athruithe eile in ionad an tséimhithe i gcásanna eile: éagóir (éa+cóir); éigeart (éi+ceart), éadrócaire (éa+trócaire); éidreoir (éi+treoir), domasc (dom+nasc); iarbhír (iar+fíor), iargúil (iar+cúil), atuirse (ath+tuirse); leataobh (leath+taobh).